

En lojal klubbkamrat

”Vänligt över jorden glänser, strålen av ett himmelskt hopp”, lyder en psalmstrof som kan vara till tröst vid sorg.

Vänligt över jorden glänste Staffan Runtegen. Han utstrålade lugn och harmoni.

Bakom den lite tillbakadragna fasaden fanns bestämdhet, självtillit och en tro på att människor kan åstadkomma mycket tillsammans om var och en bjuder till. Därför ryggade inte Staffan Runtegen för ansvarsfulla uppdrag och utsatta poster inom orienteringssporten.

Boxholms OK var Staffans moderklubb och tillika grundklubb i den tävlingsallians som sedan många år finns mellan orienteringsklubbarna i Boxholm och Mjölby.

När vi i BOK samlades för att hedra, minnas och gemensamt sörja Staffan i vår klubbstuga visade det sig att ingen hade sett Staffan arg eller nervös någon gång.

Han hade nära till leenden och skratt, men aldrig till hårda ord eller stöddiga kommentarer. Inte ens självsäkra sådana. Är ödmjukhet livets högtidsdräkt så var Staffan ständigt festklädd.

Lågmäld, noggrann, väl påläst och dataskicklig kom han att bli en ambitiös och respekterad ledare och funktionär inom klubb och distrikt. Han trivdes med att jobba i grupp och var bra på att lyssna på andra innan han tog ställning själv. Ledargärningen var lång. I 21 år hade han styrelseuppdrag i Boxholms OK och satt märkligt nog på alla poster.

Han var vidare tävlingsledare för stortävlingar som Östgöta 3-dagars och Götalandsmästerskapet och höll i Östergötlands orienteringsförbunds klubb i åtta år. Han avgick året efter att O-ringen lyckligen hade genomförts i Mjölby 2007.

Staffan Runtegen utmärkte sig även som aktiv. Som få andra utvecklades han hela tiden som orienterare, illustrerat av att hans individuella DM-guld båda tagits på senare år. Han började tävla som ung tonåring och höll sedan på oavbrutet i 44 år. Under studietiden på Chalmers i Göteborg sprang han för dåvarande Majorna IK.

Ett sidointresse för Staffan var löpning utan karta och kompass. Han odlade detta intresse i IK Akele.

Staffan var systematisk, analyserande och eftertänksam. Ibland förlorade han sig i detaljer, och tycktes ha all tid i världen att göra det, så att omgivningen skruvade på sig.

Staffan var förstås med sitt flitiga tävlande och tränande, och tunga ledaruppdrag ovanpå detta, i en bemärkelse en eldsjäl. Men inte den sorten som lät sig förtäras av elden.

Mitt i sitt stora engagemang förmådde Staffan ha viss distans till orienteringen. Det hör till de många sympatiska drag som Staffan Runtegen lämnar efter sig.

En ytterst lojal klubbkamrat lämnade oss för alltid när han under en tävling segnade ner i en tallskogslänta på Gotland.

Tankarna går till hustrun Margareta och hennes familj som också i hög grad blev Staffans.

Margareta och Staffan trivdes så bra i varandras sällskap och det smärtar oss att de fick dela livet alltför kort tid.

Boxholms orienteringsklubb
genom Karl-Johan Norén